

ΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μαρίνα Παπαδοπούλου

TANKA ΤΡΑΓΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

1

Γράμμα

Όταν γυρίσεις,
τηγανισμένα μύδια
πού πιά να τά 'βρεις!
Στήν Άρετσού το κύμα
ξεβράζει πέψι-κόλα...

2

Σε συμφοιτητή

Σπουδαστήριο
τούς υιούς ρουφᾶς γαλήνη
σκόνη και πείρα·
κι ἄς ἔχουν στο μυαλό τους
σάντονις με σοκολάτα.

3

Γερμανόπληκτος

Άπορόφησε,
θερμαϊκό σφουγγάρι,
και την Τυβίγγη...
μά γράψε μας πριν ἔρθεις
να κρατάμε ὀμπρέλα.

4

Μεταπτυχιακή ξενιτειά

Ίνδιάνων δάση,
ἔθνη, κά πάρα, τώρα'
για να ξεφεύγει...
σάν τὸν παρασκοτίσει
ὁ βαρετός Αἰσχύλος.

Στέλιος Σκούλος

Τὸ φράγμα 25

Τὸ φράγμα ἔφερε ἀντίθετα ἀποτελέσματα.
Τὸ νερὸ φούσκωσε και γράγισε ἡ ὕψή του.

★★

Ἐφτάστιχα:

Σχοινοβατῶ κόβοντας μούρα
και πλένοντας μουρόφυλλα για να λευκάνουν.
Σχοινοβατῶ, μά την ἀλήθεια!
και ἄξιο εἶναι, παντάξιο
και μουσοπαντρεμένο,

και μύσκος και κανέλα
και φῶς κίτρινο.

*

Λουλούδια μικρά, μεγάλα
πολιτείες λαοί, πελεκημένες
γαλάζιες και πράσινες,
ἥλιοι λευκοί και ἀμέθυστοι
και δυὸ καρδιές, καρδιές μας
και δυὸ ματιές, ματιές μας,
και μιὰ ζωή, ἡ ζωή μας.

*

Σταυροὶ ἀράδες και θολὰ κυπαρίσσια,
τὸ χόρτο καλὸ, οἱ τάφοι ἄπλα
και χῶμα, και ἀστέρια
και μύγες, κουνούπια
και κόκκαλα ἀσημιὰ στην πέτρα·
και δυὸ καρδιές, καρδιές μας
και ἓνα φίλι, φίλι μας.

★★

Τραγουδάκια

Κράτησα τὸν ἄνεμο
ἄγγιξα τὸ ἀστέρι
ἔστειλα την ἀνοιξη
τά πουλιά να φέρη.

*

Πάγωσαν τὰ χεῖλη μου
ἄνθισαν τὰ χεῖλη μου
ἔσθησε ἡ μέρα
φόντωσε ἡ ἀγάπη.

★★

Ὁ ἥλιος γράφει μὴν ἀγνή
σιωπὴ γεννάει ἡ νύχτα
τὸ κύμα φολιάζει στὰ βράχια
ἀντὶ να φεγγαροσκοπεῖ.

Στίχοι

Τὸ μαχαίρι κοκάλωσε τὴ θέρη τοῦ ἀπόμα-
κρου γαλάσιου.

*

Χτυπᾶν ρυθμικὰ τὰ γονατισμένα φύλλα τῆς
τῆς ἰτιάς.

*

Ἀνάσταση: πεθαίνει τὸ χιόνι στὸν καστανό-
καρπο τῆς δόξας.

*

Στὴν κρῶα κορφὴ τῆς σκέψης λόγισε τὸ ὄ-
νειρο.